

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj, ob ponedeljkih ob 8 dopoldne. Uredništvo: Ulica Sv. Franciška Asiškega št. 20, I. nadst. — Val dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Neprankirana pisma se ne sprejemajo in rokopisi se ne vračajo. Izdajatelj in odgovorni urednik: Stefan Godina. Lastnik konsorcij lista „Edinosti“ — Tiskarna „Edinosti“, vpisane zadrage z omejenim poročilom v Trstu, ulica Sv. Franciška Asiškega št. 20. Telefon uredništva in uprave št. 11-57. Naročnina znaša: Za celo leto K 24.— za pol leta 12.— za tri mesece 6.— Za nedeljsko izdajo za celo leto 5-20 za pol leta 2-60

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti“ se prodajajo po 6 vinarjev zastarele številke po 10 vinarjev. Oglasi se računajo na milimetre v širokosti ene kolone. Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov mm po 10 vin. Osmrtice zahvale, poslanice, oglasi denarnih zavodov mm po 20 vin. Oglasi v letni listi do pet vrst K 5.— vsaka nadaljna vrsta 2— Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev. Oglase sprejema inseratni oddelček „Edinosti“. Naročnina in reklamacije se pošiljajo v pravi listi. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“. — Plača in toži se v Trstu. Uprava in inseratni oddelček se nahajata v ulici Sv. Franciška Asiškega št. 20. — Poštnoštevilni račun št. 841.652.

Boji v Karpatih. Novi boji pod Dnjestrom. Drugje ruski napadi odbiti

Na vzhodu položaj neizpremenjen. - Boji pri Nieuve Chapella, v Champagni in v Vojezlh. - Bombardiranje Dardanel.

Italijanski parlament: v mednarodni Italijanski politiki nobenih izprememb.

Z avstrijsko-ruskega bojišča.

DUNAJ, 14. (Kor.) Uradno se objavlja: 14. marca 1915. Na Poljskem in v zapadni Galiciji se položaj ni izpremenil. Sovražni napadi ob dolnji Nidi in južno od Gorlic so bili po kratkem boju odbiti. V Karpatih so se zopet ponesrečili v mnogostevnih oddelkih srđiti napadi Rusov, tako na bojni fronti med Lupkovskim sedlom in Uzoškim prelazom in v dolini Oporto, kjer so se vršili tudi ponovi srđiti boji in pri Wyszokwu. Razven mnogo ranjenih Rusov, ki so prišli v naše roke, je bilo ojetih tudi 400 mož, ki smo jih ujeli v metezu. Tudi na postojankah južno od Dnjestra so se razvili boji. Neki močni sovražni infanterijski napad je bil vsled jake uspešnega ognja naših čet kmalu ustavljen in se je popolnoma razbil ob velikih izgubah za sovražnika. Dalje vzhodno je bila prodirajoča sovražna konjenica zopet odbita. Namestnik šefa generalnega štaba, pl. Hofer, fml.

Z nemško-ruskega bojišča.

BERLIN, 14. (Kor.) Veliki glavni stan, 14. marca 1915: Vzhodno bojišče. Položaj na vzhodu je neizpremenjen. Vrhovno armadno vodstvo. PETROGRAD, 13. (Kor.) Vsi ruski listi izražajo veliko razburjenje radi usode trdnjave Osowiec in izražajo svoje začudenje nad dejstvom, da je po velikih ruskih zmagah trdnjava Osowiec še vedno ogrožena in s tem ogrožen tudi prehod čez linijo Bobr. Carjev ukaz v prilog civilnim ujetnikom. PETROGRAD, 14. (Kor.) »Novoje Vremja« priobčuje, da je car izdal pismo, glasom katerega naj se usoda civilnih ujetnikov kolikor možno olajša, ker morajo večkrat prenašati nepotrebne težkote. Ministrski svet je sklenil, da pusti posamezne slučaje posebno preiskati, ker je došlo na ministristvo za zunanje zadeve veliko prošenj za olajšanje. Car odšel na fronto. PETROGRAD, 13. (Kor.) Car je odšel iz Carskega Sela na fronto.

Z zapadnega bojišča.

BERLIN, 14. (Kor.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, 14. marca 1915. Zapadno bojišče. Posamezne sovražne ladje so streljale večeraj popoldne iz ozemlja severno od La Palme-Nieuport brezuspešno na naše postojanke. Pri Nieuve Chapelle so se vršili, izvzemi nekega angleškega napada, ki je bil odbit, le artiljerijski boji. V Champagni so obnovili Francozi vzhodno od Souaina in severno od La Mesniza tudi večeraj delne napade. Ob težkih izgubah za nasprotnika so se razbili v našem ognju vsi napadi sovražnih čet. V Vojezlh so se vsled ugodnejšega vremena zopet razvili boji. Francozi uporabljajo v Argonih sedaj zopet ročne granate, ki povzročajo z detonacijo okuženje zraka. Tudi francoska infanterija uporablja eksplozivne kroglje, ki povzročajo plamen. To je bilo zopet konstatirano pri večerajšnjem boju. Vrhovno armadno vodstvo. Koliko angleških ladij je bilo dosedaj potopljenih? LONDON, 14. (Kor.) Glasom nekega ravnokar objavljenih statistike, je razvidno, da je bilo od začetka vojne od strani sovražnih križark potopljenih oziroma uplenjenih 54 angleških trgovskih križark; 11 jih je bilo potopljenih vsled min, 22 od pomorskih čolnov. Razven tega je izgubljenih 47 ribiških vozil. Dalje poroča admiralteta: Od 10. t. m. je bilo v Rokavskem prelivu, Bristol-skem zalivu in v Irskem prelivu zopet napadenih 7 angleških parnikov od 1794 do 4658 ton. Dve ladij ste se potopili, tri so se rešile. Potopitev ostalih dveh ladij še ni potrjena. Skupno so prišle pri teh napadih ob življenje 3 osebe. Blokada angleškega vodovja. LONDON, 14. (Kor.) »Daily Telegraph« poroča: Neki potnik parnika »Great Southern« poroča, da je parnik na potu v Fishguard srečal neko ladjo z dvema

dimnikoma. Kmalu nato se je pokazal periskop nekega podvodnega čolna. »Great Southern« je pobeignil s pomočjo svoje velike hitrosti. Domneva se, da je parnik z dvema dimnikoma pomagal podvodnemu čolnu. HULL, 14. (Kor.) Reuterjev urad poroča: Švedski parnik »Hama«, ki je prihajal iz Tyna, je bil na višini Scarborougha torpediran. Šest mož je utonilo, ostali so bili odvedeni v Hull. Wolffov urad pripominja k temu poročilu: Po prejšnjih izkušnjah je domnevati, da je postal parnik žrtev kake angleške mine.

Francoski parnik »Guadeloupe« potopljen.

NEW YORK, 13. (Kor.) Kakor je poročeno iz neke brzojavke iz Buenos Airesa, je dospel parnik »Churchill« s posadko in 14 potniki francoskega parnika »Guadeloupe« v Pernambuco. Parnik »Guadeloupe« je bil v višini Fernando de Noronha potopljen od nemške ladje »Kronprinz Wilhelm«.

Rešena posadka angleške pomožne križarke »Bayano«.

LONDON, 13. (Kor.) Reuterjev urad poroča: Čoln »Balmorine« za prevažanje premoga je na poti iz Belfasta v Eayr sprejel na krov preostalo posadko potopljene angleške pomožne križarke »Bayano«. Rešeno možno se je nahajalo na nekem brodu. Pripovedovalo se je, da je bila križarka »Bayano« torpedirana ob 5. uri zjutraj. Potopila se je v treh minutah. Brodi, na katerih so se rešili preostali, so bili posebno napravljeni in so imeli vesla.

Neki potnik parnika »Königin Emma« o nevtralnosti in angleških trgovskih ladjah.

ROTTERDAM, 14. (Kor.) »Rotterdamse Courant« je dobil dopis nekega potnika parnika »Königin Emma«, ki je last paroplovne družbe Neederland in ki je odplul dne 27. februarja iz Amsterdama v Zenevo. V pismo stoji med drugim, da je bilo vse nevtralne ladje, katere so med vožnjo srečali, po prebarvanju, zastavah in debelo napisanih imenih lahko spoznali. Nasprotno pa so imele angleške ladje napisana imena z barvo, ki se je le malo razločevala od splošne barve, tako da je bilo težko čitati ime. Ime domačega pristanišča je pa sploh izginilo.

Anglija zahteva pojasnila glede zaplenjenega parnika »Wyvisbrook«.

LONDON, 14. (Kor.) Reuterjev urad iz Washingtona, zahteva Angleška pojasnila glede zaplenbe parnika »Wyvisbrook« ter da se zapre kapitana Muira.

»Prinz Eitel Friedrich«.

WASHINGTON, 14. (K.) Vlada je sklenila, da ostane nemški pomožni križarki »Prinz Eitel Friedrich« dovoljeni rok za poprave tujen. ROTTERDAM, 14. (Kor.) »Times« poroča iz Washingtona: Glasom raznih zaslujih se je posluževal »Prinz Eitel Friedrich« nemške, angleške in francoske zastave.

»Times« citirajo neki washingtonski list, ki pravi: Nemške vojne ladje smejo imeti vsako zastavo, ki jo hočejo, toda če ima kaka angleška ladja ameriško zastavo, spravlja ameriške ladje v nevarnost, da se pogube z moštvo vred. Tega principa ni mogoče dolgo vzdržati.

»Rotterdamse Courant« pripominja k temu: Tu gre za uporabljanje nevtralnih ladij od strani Anglije, ne pa za uporabljanje zastave kake sovražne države.

Odgoditev angleške zbornice.

LONDON, 13. (Kor.) Kakor poroča Reuterjev urad, bo predlagal ministrski predsednik Asquith jutri odgoditev zbornice do 14. aprila.

Francoska zbornica.

LYON, 13. (Kor.) »Lyon Republicain« poroča iz Pariza: Na večerajšnji zbornični seji poslanec Lachaud izjavil imenom zborničnega odseka za zdravstvo, da se mora pri naborih l. 1917 vršiti zdravniška preiskava kar najstrožje. Treba je ukreiniti vse korake, da se glede prehrane, opreme in telesnega izvežbanja prepreči vsa nevarnost za zdravstveno stanje novincev.

Vojni minister Millerand je zagotavljal, da se bo ugodilo odseku, ker se bodo odstranile vse napake, ki so se dogodile mogoče pri prejšnjih naborih.

Ameriški premog za Italijo, Anglijo in Francosko.

ROTTERDAM, 13. (Kor.) »Rotterdamse Courant« poroča: Kakor je po-

zveti iz poročila lista »Neweastler Daily Journal« z dne 11. t. m., gre veliko tovorov ameriškega premoga v Italijo, kjer je zato po angleškem premogu le malo povpraševanja. Takisto sta baje kupili angleška in francoska vlada veliko množino ameriškega premoga za dobavo v pomlad in poleti po zelo nizki ceni. Za transport bodo, najbrže rekvirirali parnike.

Mehikanske homatije.

LONDON, 14. (Kor.) »Times« poroča iz Washingtona: Ker je odgovor Carranze na proteste Združenih držav nezadovoljiv in nejasen, je bila sestavljena druga nota.

Kakor se zatrjuje, je v mestu Mehiki drupal ubila 4 Špance in nekega Šveda. V Tampicu so osepnice.

Angleški premogovniki južno od Don-glasa so močno poškodovani.

Vojna v kolonijah.

Spopad med nemškimi in angleškimi patroljami.

LONDON, 13. (Kor.) Iz Garuba v nemški južozapadni Afriki poročajo: Angleške patrolje so se z več patroljami sovražnika na vzhodni fronti srečale predno je napočil dan. Nemci so oddali na naše poizvedovalce, ki so ravno vodili svoje konje na uzdah, salvo. En podčastnik je bil lahko ranjen. Patrolje so streljale še naprej, ne da bi bil še kedo ranjen. Opoldne je bilo videti pri Ausneku v bližini Garuba neko nemško četo, ki je tam razdirala najbrže železnico.

Turčija proti tropsorazumju.

Boj za Dardanel.

CARIGRAD, 13. (Kor.) Iz glavnega stana se poroča: Že tri dni ni izvršil sovražnik nobenih resnih napadov proti Dardanelam. Dne 11. t. m. ponoči se je približalo sedem iskalcev min pod zaščito neke križarke in par torpednih čolnov liniji min. Toda naše lahke baterije so poškodovale križarko in so potopile dva iskalca min. Neki tretji iskalca min je zadel na neko mino in se potopil. Poizkus sovražnika, da bi odstranil mine, se je torej popolnoma ponesrečil. Z ostalih bojišč ni poročati ničesar bitvenega.

CARIGRAD, 12. (Kor.) Neke francoske križarke je prišla predvečerajšnjim v pristanišče Haifa in je izvršila s pomočjo nekega motornega čolna razna poizvedovanja, a se je oddaljila, ko so nastopili turški vojaki.

CARIGRAD, 13. (Kor.) Zastopnik »Djamaad Kaleha« poroča iz Dardanel: Po dvadnevem miru se je vršil v noči od srede na četrtek prvi nočni boj večjega obsega. Ob 11. ponoči je pričelo več torpednih čolnov in neke angleške križarke z energičnim obstreljevanjem. Reflektorji z Dardanausa in havbične baterije so odgovarjali, tako da je bilo vse obzorje v plamenu. Prvi boj je trajal eno uro. Ob dveh zjutraj se je zopet pričel boj. Istočasno so Angleži razposlali iskalce min, da napravijo pot skozi mine. Tekom obojestranskega ognja se je angleška križarka, ker je bila zadeta, umaknila iz bojne linije. Trije iskalci min so se potopili, narkar so ostali iskalci min, zasledovani od turških baterij, pobeignili v največji naglici, ne da bi dosegli kak uspeh. Na turški strani ni zaznamovati nobenih izgub. Reflektorji so nedotanknjeni. Vsled popolnega ponesrečenja angleškega pomožnega napada, je vladal v četrtek kljub ugodnemu vremenu popoln mir. Utrdbe v sosednjih Dardanelih so nepoškodovane in izginili so vsi sledovi velikega obstreljevanja od sobote in nedelje. Razpoloženje oficirjev in moštva je bilo izvrstno in zelo samozavestno.

AMSTERDAM, 13. (Kor.) »Nieuwe van den Dag« poroča: Okoliščina, da poročajo o bojih v Dardanelah le brzojavke Wolffovega urada in da angleška admiralteta tekoma zadnjega tedna ni poročala ničesar, dokazuje dovolj, da se operacije ne vrše ugodno.

Na Libanonu so aretirali nekega duhovnika radi vohunstva.

CARIGRAD, 14. (Kor.) Listi poročajo, da je bil na Libanonu aretiran neki duhovnik, ker je bil osumljen vohunstva. Med njegovimi spisi so našli pismo predsednika francoske zbornice, v katerem se mu ta zelo toplo zahvaljuje za važne informacije o stanju na Libanonu. Faksimile pisma se priobči v nekem turškem ilustriranem listu.

Italijanska zbornica.

Nikakršnih izprememb v italijanski politiki.

RIM, 14. (Kor.) Pri razpravi o zakonskem načrtu glede gospodarske in vojaške obrambe je justični minister Orlando tako-le utemeljeval predlogo: Zakon nima značaja nenavadnega ukrepa, kajti v vseh deželah obstajajo v resnici podobne odredbe in s še strašnimi zapretilnimi kazni. Predlogi ne omejujejo nikakor svobode tiska niti svobode besede. Svoboda osebe ni ogrožena, kajti ta svoboda ne vsebuje pravice do vohunstva. (Živahno odobravanje.) Svoboda se more spraviti v soglasje z oblastjo, ki jo mora imeti država, da more obstati in strahovitem boju za obstanek, toda če bi se moralo izbirati med svobodo in varnostjo dežele, potem bi se pač, sicer z nekako bojaznijo, a brez odlašanja žrtvovala svoboda varnosti dežele. (Dolgotrajno živahno odobravanje. Ministru čestita več poslancev.)

Ministrski predsednik in minister notranjih stvari Salandra izjavlja, da ne smatra za potrebno, da bi odgovarjal na pripombe nekaterih govornikov o mednarodnem vprašanju, ker koristi države nalagajo vladni dolžnost, da se državi rezervirano. Omeja se na to, da potrjuje svoje prejšnje izjave, ne da bi kaj izpreminjal na njih, ali kaj odzval ali kaj dodajal. Minister je končno izjavil, da vlada ne potrebuje novega izraza zaupanja, ker je zbornica ponovno že izrekla zaupanje, in pozivlje zbornico, da sprejme zakonski načrt, ki odgovarja najvišjim koristim države. (Živahno odobravanje.)

Zbornica je nato s 334 proti 33 glasovom sprejela po posl. Carboniju predlagan dnevni red, ki pravi: »Prepričana, da zakonski načrt o gospodarskih in vojaških obrambi odgovarja najvišjim koristim države, prehaja zbornica v podrobno razpravo.« Izid glasovanja je bil sprejet z odobravanjem.

Imenovanje gen. Stefana pl. Sarkotića za deželnega šefa Bosne in Hercegovine.

DUNAJ, 13. (Kor.) Iz »Wiener Zeitung«: Cesar je imenoval na predlog skupnega finančnega ministra s funkcijo šefa deželne vlade za Bosno in Hercegovino pooblaščenega generala pehote in poveljujočega generala teh dežel Stefana pl. Sarkotića, za deželnega šefa Bosne in Hercegovine.

Denarne pošiljave potom poštih nakaznic v Nemčijo in Italijo.

DUNAJ, 13. (Kor.) Denarni promet potom poštih nakaznic z Nemčijo in Italijo se z dnem 14. t. m. ustavi. Od dne 15. t. m. bodo sprejemali samo erarični poštni uradi poštno nakaznice namenjene vojnim ujetnikom, interniranim in konfiriranim.

Nesnovane obdolitve galiških drž. uradnikov poljske narodnosti.

BIALA, 13. (Kor.) Današnji gališki uradni list piše v svojem uvodniku: Že nekaj časa sem prinašajo različni gališki deželni uradi nasprotni listi proti uradni listu poljske narodnosti, ki pripadajo imenovani upravi, žaljive notice. Vsi ti napadi so skupno izšli v berlinskem listu »Zukunft«, ki trdi, da je skoraj 700 državnih uradnikov poljske narodnosti krivih velezidaje in vohunstva.

Vsled tega napada se je odločil profesor Leopold pl. Javorski, načelnik najvišjega nacionalnega odbora, pisati glavnemu uredniku imenovanega berlinskega lista odprto pismo, v katerem zahteva dokazov za grde obdolitve. V dne 20. februarja izšel zvezku lista »Zukunft« je izšel zviti in zavraten odgovor gospoda urednika Hardena na to odprto pismo. Ne dokaže se v tem odgovoru ničesar, a vzdržuje se obratno prejšnja trditve s pripombo, da se krivda onih uradnikov dožene šele po vojni.

Takoj pri vseh uradih izvedena poizvedovanja so dokazala, da se ni proti nobenemu sodnemu uradniku poljske narodnosti uvelo kazensko postopanje radi velezidaje, vohunstva ali radi drugih političkih zločinov, izvzemši enega sodnika, enega kancljskega oficijanta in enega slugo, proti katerim se je vršila prepričljiva od strani vojaške oblasti radi vohunstva, ki pa se je morala zbog pomankanja dokazov ustaviti. Istotako se vrši preiskava tudi samo proti enemu edinemu carinskemu uradniku radi vohunstva. Izvzemši tri poštno funkcije, proti katerim se je na podlagi denunciacije vršila preiskava, ki je dokazala popolno neutemeljenost osumljenja, ni noben gališki poštni funkcionar poljske narodnosti sto-

ril kakega zločina. Tudi od celokupnega poljskega uradništva državnih železnic ni bil, razven treh poduradnikov in enega sprevodnika, ki so bili radi velezidaje in vohunstva v preiskavi, ki se je pa proti njim istotako kmalu ustavila, nobeden v tem pogledu zasledovan.

Tudi poljski uradniki politične uprave niso ničesar takega osumljeni. Vodja nekega vzhodnega gališkega okrajnega glavarstva, ki je ostal na svojem mestu do zadnjega trenutka, je bil, ko je na ukaz vojaškega poveljnika že v sovražnem ognju zapustil svoj uradni sedež, v sosednjem okraju ustavljen od nekega honvedskega oddelka, ki ni razumel niti poljsko niti nemško. Vendar se je stvar razjasnila in prihodnji dan so vodjo okrajnega glavarstva, davši mu pripadajočo mu zadoščenje, izpustili.

Tudi odvadba proti okrajnemu komisarju v Husiatynu radi zlorabe uradne tajnosti se je kot povsem neutemeljena izjalovila. Isti služi kakor poprej kot rezervni častnik v fronti.

Komunike zaključuje: Taka je v luči strogo uradnih podatkov in spričeval nesramne obdolžitve najtežjih zločinov, kakor je velezidaja, katerih se naj bi bili okrivili gališki državni uradniki poljske narodnosti. Nadaljno vzdržanje teh obdolžitvev ni bilo nič drugega kot grdo opravljanje.

Prošt dr. Josip Walter umrl.

INOMOST, 13. (Kor.) Prošt kolegijalnega samostana Imlichen, dr. Josip Walter je danes umrl.

Romunski finančni minister preklical svojo demisijo.

BUKAREŠT, 14. (Kor.) Finančni minister Costinescu, ki je pred par dnevi radi nekega nesporazuma demisioniral, je danes preklical svojo demisijo.

Zlata in srebrni denar latinske denarne unije se ne sme v Švici izdajati ali sprejemati dražje nego v nominalni vrednosti.

BERN, 1. (Kor.) Zvezni svet je izdal prepoved glede agio-kupčijo z zlatim in srebrnim denarjem latinske denarne unije. Vsled tega je prepovedano brez posebnega dovoljenja švicarskega finančnega departamenta izdajati ali sprejemati zlata in srebrni denar latinske denarne unije in v Švici, Belgiji in Franciji zdane, v smislu mednarodnih denarnih pogodbo krožeče novce po 2 franka, 1 frank in 1/2 franka dražje kot v nominalni vrednosti. Tudi se ne sme posredovati v takih kupčijah, niti k njim vzpodbujati ali v nje privoliti.

Zakaj je Romunsko nevtralna.

V »Rječi« je objavil njen bukareški dopisnik svoj razgovor z nekim romunskim državljanom. Iz pripomb izdajatelja »Rječi«, Miljukovega, k temu dopisu je razvidno, da je bil ta romunski državni vplivni voditelj konservativcev, Margiloman, ki se je izrazil tako-le o položaju, v katerem se nahaja Romunsko:

»Za Romunsko je zapoved potrebe, da ostane nevtralna. Ako bi jo morala opustiti, bi bilo potrebno prej pomisliti na Besarabijo nego na Sedmograško. Na Sedmograškem grozi romunski narodnosti veliko manjša nevarnost nego v Besarabiji. Rusija drži romunsko prebivalstvo v pesti, neki besarabski Romun je postal celo minister. Stanje trgovine se je tamkaj moralo prilagoditi razmeram in romunsko poljedelstvo je brez moči, ker nima izkušenih voditeljev. Na Sedmograškem pride, naj se konča vojna, kakorkoli, sistem po romunskih željah. Vojna bo trajala še veliko mesecev. Če bi se priključili Rusiji, bi nas najbrže napadli Turčija in Bolgarska. Morali bi braniti svoje južne meje, tako da bi imeli proti Avstriji samo neznatno silo vojske. Dalje govori proti vojni naš finančni položaj in razmere dobave. Ako bi napovedali vojno Nemčiji in Avstriji, bi bili navezani na uvoz živil samo iz Rusije. Ali pa zadoštuje Rusija v ta namen? Potrebno je nadalje konstatirati, da doslej poleg Rusije zahteva samo Francoska odločno, da bi posegli vmes z oboroženo silo. Zdi se, da Angleška ne želi, da bi se razdelila Avstrija in da bi se oslabil Ogrska. Resnica je, da angleški poslanik pri nas in v Sofiji delujeta v drugem duhu kot njuni francoski in ruski tovariši.

Vlada ima slične nazore, kakor so povedani tu. Bratiunu, s katerim sem večkrat govoril o tej stvari, misli enako. — Prizadevamo si, da bi še nadalje ostali nevtralni, ali vendar da bi bili pripravljene za vsako možnost. Bilo bi blizno v

tem času stopati v areno. Izid vojne je doslej negotov, ne moremo riskirati izgube ozemlja, ki ga imamo sedaj. Tudi kralj je na tem stanovišču. Dokaz za to je njegova izjava, ki jo je pred nedavnimi podal ob priliki moje avdicije, kjer je rekel, da bo odpuščen neki general, ki je navdušeno javno izražal svoje frankofilsko prepričanje.

Miljkov pravi v svojih pripombah k tej izjavi, da je večkrat koristnejše, če se spoznajo nazori sovražnikov nego prijateljev. Potrebno je, da bi se na Ruskem uvaževalo vprašanje, ki ga je že Petrov, veliki poznavalec romunskih razmer, formuliral tako-le: »Ali je res gotovo, da sedmograški Romuni hrepene po pripojitvi k Romunski in ali bi bila taka aneksija dobro došla tudi vodilnim romunskim krogom? Romunski bojarji (plemstvo) se vedejo napram temu načrtu več nego hladno. Boje se, da bi sedmograški kmetje, ki so kulturno višji in narodno zavrednejši, ojačali demokratične življe, kar bi bilo nevarno za romunske bojarje.«

Iz navedenega je razvidno, da si nekateri krogi na Ruskem ne obetajo dosti od Romunske.

Pri težkem topu.

Iz pisma nekega nemškega vojaka, ki se nahaja sedaj na bojišču pri La Bassée, posnemamo sledeči opis:

Ze dalje časa se nahajam pri nekem težkem topu, ki so ga uplenile naše čete v neki belgijski trdnjavi in ki nam služi za odbijanje sovražnih naskokov. Ko smo prevzeli ta top, smo se zakopali v strelski jarek, ki je bil oddaljen 800 metrov od sovražnika. Mislimo, da bo skušal tu sovražnika predreti našo linijo. Zato smo bili pripravljene na to in smo željno pričakovali Francoze, toda zaman. Dne 25. januarja je polk, ki se je nahajal desno od nas, naskočil neko težko postojanko. Zavzel jo je z veliko hrabrostjo, četudi s težkimi izgubami. Tu je bilo sigurno pričakovati, da bodo izvršili Angleži srdite protinapade. Da odbijemo vsak napad uspešno, smo bili dodeljeni infanterijskemu polku. V noči 25. januarja smo spravili top iz postojanke in ga odpeljali v bližino strelskega jarka za neko hišo.

Ko je bil izvršen naskok, smo se mudili v tej hiši, da spravimo potem top v naslednji noči v osvojenjo pozicijo. Iz dvo-rišča smo zamogeli zelo lepo opazovati uspešno prodiranje naše pehote. Toda opazovanje ni trajalo dolgo. Angleži so menili, da imamo skrita ojačenja in so pričeli zato s tako silo streljati na dotično hišo, da smo se morali skriti v klet. Boj je trajal ves dan. Poslopje je bilo popolnoma porušeno. Ni ga bilo kvadratnega metra, kjer se ne bi razpočila kaka granata. Za nas v kleti je bil grozen dan. Na kak izhod sploh ni bilo misliti. Kakor že omenjeno, je bil naskok jako hraber in izveden uspešno.

Glasom povelja je bilo treba sedaj spraviti top v postojanko. Da napravimo zanj primeren prostor, smo pripravili pot z lopatami. Toda kar smo tu videli, je bila slika, ki je ni mogoče opisati, ki pa ostane neizbrisno v mojem spominu. Na poti pred našim strelskim jarkom je ležalo polno padlih rezervistov. In kako je izgledal šele sovražni strelski jarek! Mrtvec poleg mrtveca, tako da smo morali kar preko trupel, če smo hoteli naprej. Grozne slike! Na nekem mestu je ležalo deset trupel na kupu, med njimi tudi truplo nekega našega vojaka, ki je bil v boju z nekimi Angležem zadavljen. Še predno ga je zadela sovražna kroglica.

Bilo je približno ob dveh zjutraj, ko smo se zopet vrnili k topu, da ga spravimo naprej. Toda to je bila težka uloga, kajti sovražnik je bil oddaljen komaj 80 metrov od mesta, kjer naj bi se postavil top. Z največjo previdnostjo smo vlekli top naprej, korak za korakom, samo da ne bi nastal kak šum. Toda sovražnik nas je moral vendarle opaziti. Na mah so pričele frčati od vseh strani svetilne kroglice. Vse ozemlje je bilo razsvetljeno kakor ob belim dnevu in k nesreči je bila cesta še precej visoko. Komaj so bile svetilne kroglice na višini. Že je bil namenjen na nas divji ogenj. Vlegli smo se na treh in čakali, da nastane zopet mir. Nato smo se zopet dvignili, da jo odredimo krepko naprej, toda prišli smo le par korakov, ko je bilo zopet vse razsvetljeno. Bil je skrajni čas, da pridemo v strelski jarek,

kajti to pot je izstrelila artiljerija na nas cele salve. Čudno, da je ostal naš top nepoškodovan. Sli smo polagoma naprej in prispeli končno na ukazano mesto. Nahajali smo se na enem najbolj težavnih mest in v neposredni bližini sovražnika, da ga v slučaju, če bi skušal napadati, obsujemo s kartečami.

V naslednji noči, okoli desetih, so poskusili Angleži bajonetni naskok. Z naše strani se je streljalo, kar se je pač dalo. Napad je bil odbit. V jutranjem svitu je sovražnik obnovil napad, ki pa se je isto-tako razbil, kakor prvokrat. Dan pozneje smo morali grozno trpeti vsled šrapnel-skega in granatnega ognja. Ker pa smo se zamogli skriti v za silo pripravljena kritja, nismo imeli nikakih izgub. Dne 29. januarja je izvršila napad naša pehota. Toda sedaj je angleška artiljerija jarek, kjer se je nahajal naš top, obstreljevala tako silno, da smo menili, da se bo jarek zasul. Toda mi smo vztrajali pri topu. Bili smo veseli, ko se je zopet stemnilo.

Toda čakalo nas je še hujše. Bilo je okoli osmih zvečer, ko je angleška artiljerija zopet pričela delovati. To pot nas je žalobno zapustila sreča. Več salv je eksplodiralo na kritju; podoficirja je zadelo več drobcev, eden mojih tovarišev je takoj oblezel mrtev poleg mene, eden je bil zopet tako težko ranjen, da je par minut nato izdihnil. Še istega večera smo odnesli tovariše nazaj. Dne 31. januarja smo jih pokopali. Vojaški kurat je imel krasen grobni nagovor. Po pokopu smo stopili z majorjem ob grob, ki je imel sledeči nagovor na nas: Tovariši! Izvršili ste veliko delo. Dokazali ste, da ste pravi junaki. Jaz in moji predstojniki znamo dobro ceniti to junško delo in smo vam iz srca hvaležni. Bataljon je ponosen na vas, padlim junakom pa ohranimo vsi trajen spomin v naših srcih!

Domače vesti.

Družba sv. Cirila in Metoda ima vkljub svojim nezmanjšanim izdatkom ravno v sedanjih težkih časih jako malo dohodkov, kar je pač umljivo. Mnogo tistih, ki so bili njeni redni podporatelji, se nahaja na bojišču in marsikdo od njih se morda tudi nikdar ne povrne več k svojem delu za o'rambo našega naroda. Polozaj naše šolske družbe ki posebno pri nas v Trstu deluje neskrbeno in neskrajšano, je potemtakem v resnici težak in gotovo je sveta dolžnost tistih, ki jih ni poklicala vojaška d'ložnost pod orožje, da po svojih najboljših močeh pomagajo Družbi v njenem narodnoobrambenem in narodnovzgojnim delu. Želja, da bi vsaj tržaški Slovenci, ki nismo toliko prizadeti po vojnih težavah in br'd-kastih, kakor je naš narod v drugih delih naše domovine, kar največ prispevali k poglavitni izdatkov naše šolske družbe, j poro'dla misel za prireditve »črjevega večera«, ki se je vršil v soboto v gledališki dvor-ni Narodnega doma. Naše naodne gospe in gospičice so poskrbele za primerne pavilone, ki so bili zloženi z jestvinami in piščico, odbor moške podružnice pa je poskrbel za spored prireditve, ki je v resnici zbrala v Narodnem domu skoraj vse kar je še našega veselicelega občinstva v Trstu. Da je bil posej iz krogov našega delavstva pričel, je lahko pojmljivo: saj je ravno naše delavstvo tisto, ki je poslalo na bojišče t' oče svojih, a oni ki so se tu, se morajo težko boriti za svoj vsakdanji kruh in inčrjajo pa ziti na vsak vinar, ki si ga prislužijo le s težavo. Za godbeno stran sporeda je poskrbel s svojim orkestrom g. Jean Frischko witz in mu prav radi priznavamo, da je v polni meri zaslužil vsestransko pohvalo, ki mu jo je z obilnim odobravanjem po vsa i točki izrekalo občinstvo. Skoraj vsako točko so morali ponoviti. Moški kvartet Glasbe e Matice nam je podal šuri narodne pesmice v Devovi harmonizaciji. Posebno onina dvema belokranjskima, doslej pri nas v Trstu nepozna ima, gre i po njuni mil bi i p' izbornem izvajanju vse priznanje. Salve smeha je vzbujala glasbenopevska šala, »Pustni popuri«, za katero so želi izvajalci kar najzibavnejše odobravanje. G. Mahkota nam je s pomočjo sklopičnih slik razkazoval lepoto naših gora, Kara ank, Juljskih in Kamniških planin in le žal, da je podružnični odbor nabavil za ta večer tako dob r teran, da je imel na nekaterih gleda e mnogovečjo, precej motečo privlačnost kot ja krasote naših planin. Po končanem sporedu se je po dvorani in zlasti okrog pa-

viljonov, ki so jih vodile s pomočjo naših po'zrtvovalno pridnih narodnih gospic in gospe dr. Rybáčeva, dr. Slavikova, Trnovčeva in Zwitterjeva, najzibavnejše zabavno življenje, ki je potrajalo do precej rane ure. Moška podružnica je dosegla s tem večerom, edino večjo prireditvijo za našo šolsko družbo — saj vsakolnega velikega CM plesa letos ni bilo — vsekakor najlepši uspeh v vsakem oziru. Ko pišemo to, računam se niso sklenjeni, a pokazal se je že po končani prireditvi, da je bilo dohodkov nad 800 K in da sme podružnica računati s čistim dobičkom nad 500 K, zneskom, ki pomenja v sed njih časih zelo lepo svoto. Zato pa tudi odkrito priznanje vsem, ki so se trudili in sodelovali pri tej prireditvi za našo CMD!

Ostriba za vojno-invalidne uslužbence v območju ministrstva za trgovino. Mnogi uslužbenci za trgovino in poštnege zavoda so tekmo vojnih dogodkov, oziroma na izvrševanju vojno-pošne in vojno-brzojavne službe zadobili težke rane, ali so se nalezli dolgotrajne bolezni. Po odredbi ministra za trgovino se je uvedla akcija na korist vojno-invalidnih uslužbencev v območju ministrstva za trgovino in se je za te namene ustanovil poseben fond. Iz tega fonda naj se v prvi vrsti podpira nabavljanje umetnih udov (protez) za ranjene uslužbence ministrstva za trgovino in njega podrejenih oblasti, kakor tudi vezbanje ranjenec v rabi teh protez in pa ortopedično fizikalčno poznejše zdravljenje ranjenik. V drugi vrsti naj se dana sredstva uporabljajo v podporo okrevajočim uslužbenec, da se im omogoči morebitno potrebno nadaljnje zdravljenje po zdravniku, dostato kuro, obisk kopelji, sanatorijev in slinco. Uprava tega fonda, ki naj se ustanovi iz darov, posebno uradniki in drugih uslužbenec trgovinskega ministrstva in njega podrejenih oblasti, bo vsakobval poseben upravni odbor. Pojasnila v tem pogledu daje 10. oddelek ministrstva za trgovino. Došli darovi in vporaba nabrane denarja se bodo izkazovali javno.

Narodni vojakji so imeli v soboto zvečer pri Sv. Ivanu poslovilni večer z mnogovrstnim programom, za katerega so narodni vojaki hvaležni prirediteljem. Gdčni Turkovi iz Rojana za lepe kuplete, gdčni Justinji za kupalet, spevan v slovo nam vojakom. Nadejaje se zahvaljuje uprizritelji ml prizora "Poljub" ter igralcem burke "Tombola". G. Gruanu za kratkočasne kuplete, isto g. Kralju. Omenjeno bodi še, da je gdč. Turkova res pohvalno vredno nastopila na odru kot mlada, a dobra meč v solospelih. Hvala tudi posebnog g. Sušnelju za ganljiv poslovilni nagovor. Posebna hvala pa še vsem udeležencem tega poslovilnega večera. Omenjamo še, da je po prošnji g. Sušnelja nabral za CMD. rekrut Kravos Mirko K 11.30. De: ar se je izročil g. Požarju.

Kje so 5vinarske znamke? Prejeli smo: Zgodilo se mi je da sem iskal 5vinarskih znamk, a jih nisem itakor mogel takoj dobiti; sišali pa še nismo, da bi se bile u-maknile iz prometa. Za se čudimo tej novosti tržaških tobakarnarjev, ki ponujajo le vojne, to je 7vinarske znamke. Nisem naspnoten tem znakom, pač pa naj bi z ozorom na sedanje težke razmere na vsakih 5vinarskih znamk, ponujali eno 7 vinarjev. To bi bilo umestnejše in bi bilo ustrezno želji občinstva.

Tudi »ujetnik«. G. Josip Orel, c kr. cestni nadzornik v Pazinu, nam piše: Oprosite mi, da Vas nadlegujem in Vam pošljim tudi »zarobljenca«, seveda ne kakega »rusa«, temveč dobrega napovedovalca ve sele pomladi, lepega metaljčka, ki sem ga 33 km daleč od Učke, kjer je še do pol-druga metra snega, ujel na svojem vrtu«. Prejeli smo tega »ujetnika« — glogovega beina — še popolnoma čilega in zdravega. Izpustili ga pa seveda nismo.

Za paviljone na CM. Čajevem večeru so darovali: gd. Maty 4 K, gd. Roza Perić 2 K, ga. Perić stekl. terana g. Z. Stular 4 žkatijske biskovite, gd. Ferulja 6 stkl. črne vina, družina Gulič 6 stekl. belega vina, gd. Braslav Perhič, gdč. Pirker učit. 4 K. Srčna hvala.

60.000 izbranih cepljenih trt na prodaj. Kmetijska podružnica za Mokronog ima letos iz podružnice trtvice v Tržišču oddati 60.000 prav lepih, izbranih cepljenih trt najboljnjih, preizkušenih vrst, ki jih radi sedanjih izrednih razmer proda tudi nečlanom, in sicer po 12 vinarjev komad. Kdor tedaj rabi c pljene trte, naj se obrne na mokronoško kmetijsko podružnico, ki mu bo drage volje postregla. Razen tega ima imeno-

vana podružnica iz svoje drevesnice v Mokronogu oddati 2000 sadnih drevce in 40.000 smrekovih sadik. Kupci vabljene!

Tatinska drznost. Gospa Klotilda Guličeva, ki stanuje v Miljah, je prišla pred-vedčerašnjim v Trst po opravilih. Ob polidveh, ko je bila že odpravila svoje posle, je gospa sedela v vrtu pred namestništveno palačo, čakaje ure, ko otide parnik v Milje. Naenkrat so pa prišli mimo nje trije pobalini in eden teh ji je iztrgal iz rok torbico, v kateri je imela še 6 kron drobiža, makar so vsi trije pobegnili. Gospa je pa ta dogodek takoj prijavila na policijskem komisarjatu v ulici della Mada vecchia, in detektivom tega komisarijata se je posrečilo, da so že par ur pozneje izvohali in aretirali v neki kavarni vse tri uzmovčice. Ti so: 19letni Marcel Kronetič, 17letni Alojzij Mattioni in 20letni Fran Fron, vsi trije težaki in vsi trije stanujoči v ulici di Donata.

Prerezal je vrečo kave. Finančni paznik Engelbert Micko je predčerašnjim popoldne ob dveh na trgu pred kolodvorom južne železnice zasacil 35letnega Jakoba Dovgana, ki stanuje v Skorklji št. 189, ravno ko je bil prerezal neko vrečo kave ter si začel nasipati kavo v žep. Ko je pa zapazil, da gre imenovani finančni paznik proti njemu, je vrgel proč kavo, ki jo je že imel v žepu, in skušal pobegniti. To se mu pa ni posrečilo, ker ga je Micko prijel in ga izročil policiji. — Kava je bila last tvrdke Roth & Wellfahrt.

Tatica. 21letna služkinja Neža Jakičeva, ki je doma iz Beljaka, je sedaj brez službe in nima stalnega stanovanja. Pravzaprav je sedaj že dobila stalno stanovanje, vsaj za nekaj časa, in sicer brezplačno. Neki dan minulega tedna je poprosila za prenočišče neko prijateljico, ki služi v družini nekega trgovca, stanujočega v ulici Alcaardi. Prijateljica je Nežo rada ustregla, ter jo je vzela k sebi na stanovanje svojih gosparjev. Tam je Neža spala dve noči. nakar je go spa opazila, da ji manjka iz predala nočne mizice 5 kron denarja. Gospa pa vendar ni mogla z gotovostjo trditi, da ji je teh 5 kron ukradla Neža, in zato ni nič rekla, ko je Neža dva dni kasneje zopet prišla prenočevati k svoji prijateljici. Druzo jutro pa, ko je imela Neža oditi, je gospa p'ala nanjo in tako je videla, da ima Neža pri sebi precejšen omot, katerega prejšnji večer, ko je bila prišla, ni imela. Zato je pa gospa ustavila Nežo in ji velela, naj pokaže, kaj ima v onem omotu. Neža se je sicer branila, češ, da ima le svoje omazane čunje, a gospa je je vstrajala pri svoji zahtevi. Sled-njič je Neža izročila omot gospe in ta je v omotu našla mnogo komadov svojega perila in nekoliko čipk, vse skupaj za 49 kron vrednosti. Seveda je dala gospa Nežo aretirati. Na policiji je pa gospa povedala, da ji manjka tudi srebrna žlica in pa zlata zapestnica. — Tako je prišla Neža do stalnega stanovanja v ulici del Coronco.

Samomor. Včeraj popoldne okoli enajstih je neki revar našel v Bosketu na tleh ležečega človeka. Redar je mislil, da je morda kak pijanec, ki je tam oblezel in zaspal. Stopil je torej k njemu, da bi ga spravil na noge, a spoznal je takoj, da je dotičnik že mrtve. Nato je redar pozval zdravnika z zdravniške postaje, ki je, prišedši na lice mesta, konstatiral, da je nesrečnejši umrl vesle zastrupljenje s karbolno kislino. In res so v travi blizu njega našli sklenjenico, v kateri je bilo še par kapljic te kisline. V samomorilčevih žepih niso našli nobenega papirja, iz katerega bi se dalo sklepati, kdo je bil nesrečnik. Prišel je pa slučajno tam mimo neki človek ki je poznal pokojnega. Povedal je, da se je pokojnik pisal Perić, da e to poklicu tapetar in da je bil pred par leti v službi pri tramvaj. Krstnega imena pokojnikovega, dotičnik ni vedel. Povedal je pi, da ga je videl prednočnjim v neki krcmi zelo pijanega. Pokojniku je bilo približno 35 let. Truplo njegovo je bilo preneseno v mrtvašnico pri Sv. Justu.

Samomorilni poizkus. Včeraj zjutraj ob osmih je bil zdravnik z zdravniške postaje p' zvan na pomoč v Barkovlje v »Hotel Meuble«, kjer si je bila skušala 70letna »na Nelini zadati mrt s tem, da je po noči pustila odprt plin. Zdravnik jo je pa spravil iz nevarnosti in jo dal potem prepeljati v mestno bolnišnico.

Nehvaležna dekline. Neka gospa, ki stanujenejke v ulici G. Boccaccio je bila nekoga dne minulega tedna vzela iz golega usmiljnja na stanovanje 17letno brezposelno služkinjo Juljo Zennaro, katera ji je bila potožila, da nima kaj jesti na kje spati. Ome-

lena gospa ji je dala hrauo in posteljo na razpolgo, dokler si kake službe. Julija je pa že tretji dan izginila, a kmalu po njenem odhodu je gospa konstatirala, da ji iz predala neke omare manjka več zastavnih listkov, v vrednosti kakih 35 kron. Gospa je to takoj prijavila policiji in policijski agent Mihael Jug je našel in aretirai nehvaležno Julijo, ki je pa sicer svojo krivdo popolnoma priznala ter tudi priznala, da je štiri listke prodala trem raznim osebam za male zneske, a enega da je skrila pod korci na strehi hiše, v kateri stanuje okradena gospa. Vsled te njene izpovedbe je bilo gospe omogočeno, dobiti svoje zastavne listke nazaj.

Nesrečen poulični tat. Hugon Karamau, stanujoč v ulici Stadion, je šel prednočnjim s svojo gospo mirno svojo pot po Corsu, ko je naenkrat nekop lovpu, idoč mimo njiju, skušal gospe iztrgati iz roke torbico. Gospi je pa torbico držala pretrdno, vsled česar se lopovu njegov poizkus ni posrečil. Seveda je lopov takoj pobegnil, a ker je gospa vpila za njim, ga je neki redar videl bežati in ga je takoj spoznal. Bil je namreč 32letni težak Cezar Cossutta, ki je že imel opravil s policijo in ki stanuje v ulici sv. Marka št. 19. Redar je Cossutto pustil bežati, a na policiji je potem prijavil dogodek, vsled česar so organi policijskega komisarijata pri Sv. Jakobu šli kar direktno na Cossuttov dom, kjer so ga tudi našli in ga aretirali.

ČEŠKO - BUDJEVIŠKA RESTAVRACIJA (Boškova uzorna češka gostilna v Trstu) se nahaja ulici delle Poste šte. 14, v hcd v ulici Giorgio Galatti, zraven glavne pošte. Slovenska postrežba in slovenski jedilni listi.

MALI OGLASI
se računajo po 4 stot. besedo. Mastno tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša: pristojbina znaša 40 stotink.

Službo kod postrežnica za par ur na dan išče uboga ženska. Naslov pove Ins. odd. Evinosti.

Odda se meblirana soba, na željo tudi hrana dvema gospodoma. Ul. Belvedere št. 2. II. nad, vr. II.

Kdor ima številko »Edinosti« od 11. Kdor ima maja, 6. Julija 1910 naj jih prinese Inzeratnemu oddelku našega lista, proti primerni nagradi.

August Štular, krojaški mojster, Trst. Via della Pietà 6, II. nad. n. znanja, da je zo, et lastnoročno prevzel krojaško delavnico. Izvršuje najmoderneje civilne obleke, ter vsakovrstne uniforme po najzmernejših cenah. Za naročilo zado-tuje dopisnica, ter pride osebno na dom z uzorei.

Dr. PECNIK
Dr. PETSCHNIGG
TRST, VIA S. CATERINA ŠTEV. 1.
Zdravnik za notranje (splošne) bolezni 8-9 in 2-3 in specialista za kožne in vodne (spolne) bolezni 1 in 7-7½

Zaloga dalmatinskega vina
lastnega pridelka iz Jesenic pri Omišu
Filip Ivanišević
ulica Torre bianca 18, Telefon 14-05
Prodaja na drobno in na debelo.
Gostilna-Buffer v ul. Nuova št. 9, v kateri toči svoja vina prve vrste.

UMETNI ZOBJE
PLOMBIRANJE ZOBOV.
IZDIRANJE ZOBOV
: BREZ BOLEČINE :
Dr. J. ČERMÁK V. TUSCHER
ZOBOZDRAV. TRST KONC. ZOBNI
TRST
ULICA CASERMA, 13 II. nad.

PODLISTEK
Madame Bovary
Roman. - Spisal Gustave Flaubert.

Nihče ga ni več obiskoval; Justin je vstopil k nekemu trgovcu v Rouenu kot vajvec; lekarnarjevi otroci so prihajali vedno redkeje in so slednjič popolnoma izostali, kajti Homais je smatral to občevanje radi njihovega različnega socijalnega položaja za neprimerno. Slepca, ki ga nikakor ni ozdravilo lekarnarjevo zdravilo, se je vrnil na svoj grič v Bois-Guillaume in je vsem potnikom pripovedoval o ponesečenem zdravilnem poskusu, tako da se je moral Homais, kadar je potoval v Rouen, skrivati za zaveseami poštnege voza, da bi ga ne videl. Sovražnik je slepca in se je maščeval nad njim s tem, da je pošiljal v »Bakljio« vsakovrstne dopise o njem. Hotel je na vsak način, da ga že radi lastnega renomeja odstranijo iz okolice, in lotil se je tega dela z vso spretnostjo, ki se je porodila iz njegove prizadete slavohepnosti. Šest mesecev je pisal v »Rouensko

bakljio« notice približno sledeče vsebine: »Vsi oni, ki potujejo po rodovitnem polju Pikardije, so gotovo že opazili na griču Bois-Guillaume nesrečneža, ki ima strašno rano na obrazu. Zasluduje in nadleguje potnike, da pobira od njih pravi pravcati davek. Ali živimo morda še vedno v srednjem veku, ko je smel kazati vsak potepuh na javnih semnjih in trgih svojo gnusno gobavost, katere se je bil nalezal v križarskih vojnah?« Ali pa: »Kljub zakonom proti potepuštvi, se še vedno klatijo po okoličini naših velikih mest beraci in potepuhi. V trumah in tudi posamezno se potepajo okoli in ogrožajo javno varnost. Kaj mislijo pravzaprav naši mestni očetje?«
Izmišljal si je tudi anekdote: »Včeraj se je v Bois-Guillaumu splašil konj.... pogled na slepca je prestrašil žival.... Tako je ščuval neprenehoma, tako da so nesrečneža za nekoliko časa poslali v neko bolnišnico. Toda kmalu so ga zopet odpustili, in iznova se je jel potepati po cestah. Homais je zopet pošiljal dopise, ki so bili še bolj divji in bojeviti, slednjič se mu je res posrečilo, da so slepca zaprli za vedno v neki zavod.
Ta uspeh je Homaisa osrečil. V celem okraju niso povozili psa, ni zgorel ske-

denj, ne da bi bil tega sporočil v »Bakljio«. Vodila ga je pri tem ljubezen do napredka in sovraštvo do cerkve. Pisal je primerjalne članke o javnih in duhovskih šolah, ki so bili seveda za poslednje zelo neugodni; opozarjal je na Jernejevo noč, ko je izvedel, da je dovolila občina sto frankov za cerkev; grajal je vsak majhen nered, skratka računati so morali z njim in so se ga tudi bali.
Sicer je pa sam vedno zatrljeval, da mu postaja žurnalistika pretesna, da mora napisati knjigo in se v njej ovekovečiti. Spisal je zato svojo »Splošno statistiko yonvillskega okraja s posebnim ozirom na vremenska opazovanja«. Statistika je napeljala k filozofiji. Pečal se je z velikimi vprašanji človeštva, s socijalnim vprašanjem, z vzgojo širših slojev k moralni, z ribištvo, z izdelovanjem kavčuka, z železnicami itd. Jel se je sramovati, da je navaden občan, navzel se je umetniških navad, kadil je cigarete! Kupil si je dva majhana kipa à la pompadour, da bi ž njima okrasil svoj salon.
Pri vsem tem nikakor ni zanemarjal lekarnarjevo delo. Vneto je zasledoval vse nove iznajdbe. Bil je prvi v svojem okraju, ki je prodajal najnovejša zdravila. Zelo so ga navdušile Pulvermacherjeve hidro-

električne veržice. Sam je nosil eno. Ko si je zvečer slačil svoj flanelasti telovnik, je njegova soproga začudeno opazovala zlato spiralo in se je kar topila v ljubezni do tega moza.
Homais je imel veličastne misli glede Eminega nagrobnega spomenika. Izprva je predlagal odlomljen stebel, simbol človeškega življenja, potem Vestino svetišče v podobi rotunde... V mislih je imel tudi umetno razvalino. Nikoli ni manjkala žalujka, ki jo je smatral za neobhodno potreben simbol žalosti.
Peljal se je s Karlom v Rouen, da bi si ogledal vzorce pri nekem kiparju. Privredel je s seboj tudi slikarja po imenu Vaugfrylarda, ki je bil Bidooux prijatelj. Ko sta si ogledala kakih sto načrtov in ko sta prosila za proračun, sta se drugič peljala v Rouen. Karel si je izbral mavzolej, ki je kazal na vsakem pročelju po enega genija, držečega v roki ugašeno bakljo.
Homais je izbral napis, ki se mu je zdel najlepši: Sta viator! — Premišljeval je in prevdarjal, kaj bi se pristavil, slednjič je zložil ves stavek: »amabilem conjugem calcas.«
Postoj popotnik, tu najdeš ljubeznjivo stopko.

Čudno je bilo, da je Bovyaryju, dasiravno je neprenehoma mislil na Emo, njena podoba vedno bolj izgubala iz spomina. Obup se ga je polasčal, če je pomislil, kako je bolj in bolj bledeča njena slika in je postajala nedoločna in nejasna. Vse noči se mu je sanjalo o njej, ponavljalo se se vedno iste sanje: Hite! Hite! in je naproti, toda ko jo je hotel skleniti v svoje naročje, se je zgrudila na tla mrtva.
Teden po njeni smrti je celo vsak večer zahajal v cerkev. Parkrat ga je obiskal tudi župnik, toda kmalu je opustil svoje obiske. Duhovnik je sicer postajal, kakor je dognal Homais nestrpljiv, da celo fanatičen. Grouel je v svojih pridigah proti duhu časa in je večkrat pripovedoval o Voltairjevi smrti, ki je umrl nespokorjen.
Kljub svoji stedljivosti se Bovary ni mogel izkupati iz starih dolgov. Lheureux se je branil, podaljšati neko menico, dražba je bila pred durmi. Karel se je zopet obrnil do svoje matere, ki se je slednjič odločila, da najme hipoteko na svoje posestvo. Toda pri tem je bridko očitala pokojni Emi marsikaj. V zahvalo za svoje žrtve je zahtevala pogrnjalo, ki ga Felicita ni vzela s seboj. Karel ji ga je odrekel, in sprla sta se iznova.